

Incluziunea persoanelor excluse de pe piața muncii

Rezoluția Parlamentului European din 6 mai 2009 referitoare la incluziunea persoanelor excluse de pe piața muncii (2008/2335(INI))

Parlamentul European,

- având în vedere Comunicarea Comisiei din 3 octombrie 2008 referitoare la o recomandare a Comisiei privind incluziunea activă a persoanelor excluse de pe piața muncii (COM(2008)0639),
- având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special, articolele 99, 137 și 141,
- având în vedere Recomandarea Comisiei 2008/867/CE din 3 octombrie 2008 privind incluziunea activă a persoanelor excluse de piața muncii¹,
- având în vedere Recomandarea Consiliului 92/441/CEE din 24 iunie 1992 privind criteriile comune referitoare la resurse și prestații suficiente în sistemele de protecție socială²,
- având în vedere concluziile Președinției în urma reuniunii Consiliului European de la Bruxelles din 11 și 12 decembrie 2008,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 13 februarie 2009 intitulată „Propunerea de Raport comun privind protecția socială și incluziunea socială 2009” (COM(2009)0058) și Documentul de lucru al serviciilor Comisiei din 24 februarie 2009 intitulat „Raportul comun privind protecția socială și incluziunea socială 2008; Profiluri de țară”, SEC(2009)0255,
- având în vedere rezoluția sa din 30 noiembrie 2006 privind situația persoanelor cu handicap din Uniunea Europeană extinsă, intitulată „Planul european de acțiune 2006-2007”³,
- având în vedere rezoluția sa din 6 septembrie 2006 privind îmbunătățirea sănătății mentale a populației: Către o strategie privind sănătatea mintală pentru Uniunea Europeană⁴,
- având în vedere progresul realizat în materie de egalitate de șanse și nediscriminare în UE în ceea ce privește transpunerea Directivelor 2000/43/CE și 2000/78/CE,
- având în vedere Convenția ONU privind statutul refugiaților,

---

¹ JO L 307, 18.11.2008, p. 11.

² JO L 245, 26.8.1992, p. 46.

³ JO C 316 E, 22.12.2006, p. 370.

⁴ JO C 305 E, 14.12.2006, p. 148.

- având în vedere Convenția Consiliului Europei privind lupta împotriva traficului de ființe umane,
- având în vedere Convenția ONU privind drepturile persoanelor cu handicap,
- având în vedere Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă¹,
- având în vedere concluziile președinției ca urmare a reuniunii Consiliul European de la Barcelona din 15 și 16 martie 2002,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 17 octombrie 2007 intitulată „Modernizarea sistemului de protecție socială în vederea consolidării justiției sociale și coeziunii economice: promovarea incluziunii active a persoanelor celor mai îndepărtate de piața forței de muncă (COM(2007)0620) și rezoluția Parlamentului din 9 octombrie 2008 referitoare la promovarea incluziunii sociale și combaterea sărăciei, inclusiv a sărăciei infantile în Uniunea Europeană²,
- având în vedere recomandările partenerilor sociali europeni din cadrul raportului din 18 octombrie 2007, intitulat „Principalele provocări cu care se confruntă piețele europene ale muncii: o analiză comună a partenerilor sociali europeni”,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 26 februarie 2007 intitulată „Evaluarea realității sociale – Raport intermediar pentru Consiliul de primăvară 2007” (COM(2007)0063) și rezoluția Parlamentului din 15 noiembrie 2007³,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 2 iulie 2008 intitulată „Agenda socială reînnoită: oportunități, acces și solidaritate în Europa secolului XXI” (COM(2008)0412) și rezoluția Parlamentului din 6 mai 2009 referitoare la aceasta⁴,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 12 octombrie 2006 intitulată „Durabilitatea pe termen lung a finanțelor publice în UE” (COM(2006)0574) și rezoluția Parlamentului din 20 noiembrie 2008 referitoare la viitorul sistemelor de asigurare socială și de pensii: finanțarea lor și tendința de individualizare⁵,
- având în vedere declarația sa din 22 aprilie 2008 privind soluționarea problemei persoanelor fără adăpost care trăiesc pe stradă⁶,
- având în vedere rezoluția sa din 23 mai 2007 privind promovarea muncii decente pentru toți⁷,
- având în vedere Decizia nr. 1098/2008/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2008 privind Anul European de Luptă împotriva Sărăciei și a Excluziunii

---

¹ JO L 303, 2.12.2000, p. 16.

² Texte adoptate, P6_TA(2008)0467.

³ JO C 282 E, 6.11.2008, p. 463.

⁴ Texte adoptate, P6_TA(2009)0370.

⁵ Texte adoptate, P6_TA(2008)0556.

⁶ Texte adoptate, P6_TA(2008)0163.

⁷ JO C 102 E, 24.4.2008, p. 321.

Sociale (2010)¹,

- având în vedere rezoluția sa din 19 februarie 2009 referitoare la economia socială²,
  - având în vedere Recomandarea 2006/962/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 18 decembrie 2006 privind competențele fundamentale pentru învățarea continuă³,
  - având în vedere Decizia nr. 1720/2006/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 noiembrie 2006 de stabilire a unui program de acțiune în domeniul învățării continue⁴,
  - având în vedere rezoluția sa din 16 ianuarie 2008 privind educația adulților: niciodată nu este prea târziu să înveți⁵,
  - având în vedere Protocolul privind serviciile de interes general⁶, anexat la Tratatul de la Lisabona,
  - având în vedere articolul 45 din Regulamentul său de procedură,
  - având în vedere raportul Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale (A6-0263/2009),
- A. întrucât incluziunea activă nu trebuie să înlocuiască incluziunea socială, dat fiind că grupurile vulnerabile care nu pot participa la piața muncii au dreptul la o viață demnă și la participarea deplină în cadrul societății și, deci, un venit minim, servicii sociale de calitate accesibile și pe care să și le poată permite trebuie să fie disponibile, indiferent de capacitatea unei persoane de a participa la piața muncii;
- B. întrucât incluziunea activă nu se referă numai la capacitatea unei persoane, dar și la modul în care societatea este organizată; întrucât, prin urmare, cauzele structurale ale excluziunii, inclusiv discriminarea și modul neadecvat de prestare a serviciilor trebuie, de asemenea, să fie analizate;
- C. întrucât excluziunea aparentă de pe piața muncii poate fi rezultatul insuficienței posibilităților de locuri de muncă decente mai degrabă decât rezultatul lipsei de efort individual;
- D. întrucât integrarea pe piața muncii nu trebuie să fie o condiție preliminară pentru dreptul la un venit minim și pentru accesul la servicii sociale de înaltă calitate; întrucât un venit minim și accesul la servicii sociale de înaltă calitate sunt condiții preliminare necesare pentru integrarea pe piața muncii;
- E. întrucât persoanele cele mai îndepărtate de piața muncii sunt adesea persoanele cu nevoi, dificultăți sau dezavantaje multiple și complexe, precum dependența pe termen lung de un venit scăzut sau neadecvat, șomajul pe termen lung, analfabetismul și un nivel scăzut de educație, dezvoltarea într-o familie vulnerabilă, handicapul, o sănătate precară, locuitul

---

¹ JO L 298, 7.11.2008, p. 20.

² Texte adoptate, P6_TA(2009)0062.

³ JO L 394, 30.12.2006, p. 10.

⁴ JO L 327, 24.11.2006, p. 45.

⁵ JO C 41 E, 19.2.2009, p. 46.

⁶ JO C 306, 17.12.2007, p. 158.

într-o zonă cu dezavantaje multiple, condiții precare de locuit și lipsa unui adăpost, rasismul și discriminarea și întrucât strategiile pentru incluziune trebuie, prin urmare, să reflecte diversitatea persoanelor excluse;

- F. întrucât excluziunea socială și excluziunea de pe piața muncii au un impact puternic asupra sănătății mintale a persoanelor afectate și întrucât șomerii pe termen lung se confruntă cu un risc sporit de a suferi de depresie și de alte probleme de sănătate mintală;
- G. întrucât persoanele îndepărtate de piața muncii au mare nevoie de formare profesională, fie deoarece au avut parte de o pregătire școlară neadecvată, fie deoarece nu mai pot valorifica această pregătire din cauza lipsei îndelungate de pe piața muncii;
- H. întrucât persoanele cele mai vulnerabile sunt adesea afectate de condițiile politicilor de activare și întrucât acele efecte trebuie să fie monitorizate, iar efectele negative asupra grupurilor vulnerabile trebuie evitate;
- I. întrucât măsurile de incluziune activă trebuie, de asemenea, să acționeze în corelație cu stabilirea unor obiective la nivel comunitar și național de combatere a sărăciei și a excluziunii sociale;
- J. întrucât cei mai mulți capi de familie sunt femei, cei mai mulți părinți singuri sunt femei și cei mai mulți îngrijitori sunt femei; întrucât politicile de incluziune activă trebuie, în consecință, să includă un set de măsuri care să le dea posibilitatea femeilor celor mai îndepărtate de piața muncii să beneficieze în practică de strategiile de incluziune activă; întrucât situația femeilor pe piața muncii se află în corelație cu sărăcia legată de vârstă care afectează în principal femeile;
- K. întrucât, în perioadele de recesiune economică și de creștere a șomajului, există riscul ca un număr din ce în ce mai mare de persoane să fie concediate, sporind astfel rândurile celor care suferă de pe urma sărăciei și a excluziunii de pe piața muncii, în special pentru grupurile sociale cele mai vulnerabile, precum femeile, persoanele în vârstă și persoanele cu handicap; întrucât este esențial să se urmărească incluziunea socială și politica referitoare la piața muncii, prin intermediul unei strategii integrate și coerente în cadrul planului european de redresare economică; întrucât o parte din fondurile publice ar trebui să fie folosite pentru a menține și a îmbunătăți investițiile în domeniul social, al sănătății și al educației și alte servicii sociale esențiale și servicii de interes general;
- L. întrucât opinia potrivit căreia cel mai bun mod de a combate excluziunea este acela de a lucra poate fi cu adevărat eficace, doar dacă acea muncă este de durată, de o înaltă calitate și corect remunerată; întrucât principiul egalității de remunerare este în continuare slab implementat;
- M. întrucât persoanele care desfășoară activități de îngrijire în cadrul familiei oferă servicii esențiale de îngrijire, educare și sprijin fără să aibă un contract de muncă, fără să aibă un venit sau drepturi sociale și nu beneficiază de dreptul de a reintra pe piața muncii și de a obține recunoașterea competențelor dobândite sau dezvoltate în timpul perioadelor în care au desfășurat activități de îngrijire în cadrul familiei,
- 1. salută faptul că Comisia își bazează Recomandarea 2008/867/CE pe Recomandarea 92/441/CEE care recunoaște dreptul fundamental al persoanei la resurse și asistență suficiente pentru a trăi demn și definește principii comune de aplicare a acestui drept;

susține principiile comune și orientările practice prezentate în Recomandarea 2008/867/CE privind strategia de incluziune activă bazată pe trei piloni, și anume ajutoare sociale adecvate, piețe ale muncii care să favorizeze incluziunea și accesul la servicii de calitate; subliniază în special că orice strategie de incluziune activă trebuie să se bazeze pe următoarele principii: drepturi individuale, respectarea demnității umane și principiile nediscriminării, egalității de șanse și egalității de gen; promovarea integrării pe piața muncii combinată cu o participare deplină în societate, precum și realizarea principiilor privind calitatea, adecvarea și accesibilitate pentru toți cei trei piloni;

2. își exprimă acordul cu Consiliul cu privire la faptul că aplicarea Recomandării 92/441/CEE trebuie să fie îmbunătățită în ceea ce privește venitul minim și transferurile sociale; că asistența socială ar trebui să asigure un venit minim suficient pentru o viață demnă, cel puțin la un nivel situat deasupra nivelului de „risc de sărăcie” și care să permită scoaterea oamenilor din sărăcie și că nivelul beneficiilor ar trebui îmbunătățit;
3. salută hotărârea Curții de Justiție a Comunităților Europene din 17 iulie 2008 în cauza C-303/06 referitoare la îngrijitorii care suferă de pe urma discriminării prin asociere; invită Comisia și statele membre să ia măsuri adecvate pentru a garanta că îngrijitorii sunt protejați împotriva acestei forme de discriminare atunci când intră pe piața muncii și pentru a încuraja statele membre să ia măsurile necesare pentru a garanta că hotărârea Curții este respectată;
4. solicită statelor membre să instituie ajutoare sociale adecvate în scopul combaterii sărăciei și a excluziunii sociale; subliniază necesitatea unui nivel adecvat al ajutoarelor sociale în temeiul Recomandării 92/441/CEE și al Recomandării 2008/867/CE care trebuie să fie transparent, accesibil tuturor și durabil;
5. consideră că este esențial ca statele membre și Comisia Europeană să pună în aplicare în mod eficient Directiva 2000/78/CE care instituie un cadru juridic în favoarea egalității de tratament pentru a combate în mod efectiv discriminarea, în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă, pe motive de apartenență religioasă sau convingeri, handicap, vârstă sau orientare sexuală;
6. subliniază solicitarea adresată Consiliului de a aproba un obiectiv UE privind sistemele de venituri minime și sistemele de contribuție de înlocuire a veniturilor, care să ofere un ajutor social egal cu cel puțin 60 % din venitul național median egalizat și, în plus, de a stabili un calendar privind data realizării acestui obiectiv de către toate statele membre;
7. recunoaște că interacțiunea asistenței sociale și a activității de pe piața muncii este complexă, în special, atunci când munca disponibilă poate fi pe termen scurt, sezonieră sau cu normă redusă și când condițiile de acordare a beneficiilor și sistemele de protecție socială sau ratele de impozitare marginale pot avea un efect disuasiv în ceea ce privește ocuparea unui loc de muncă plătit, iar sistemul de asistență socială este prea rigid pentru a răspunde în mod corespunzător; prin urmare, îndeamnă mai degrabă la elaborarea unor sisteme care să sprijine în mod eficient persoanele pe perioada tranziției, decât la penalizarea sau descurajarea acestora sau la încetarea asistenței prea curând atunci când o persoană își găsește de lucru;
8. atrage atenția asupra importanței stabilirii unor ajutoare sociale pentru persoanele vulnerabile capabile să muncească; atrage însă atenția asupra faptului că, în conformitate cu principiul subsidiarității, aceste ajutoare sunt de competența statelor membre;

9. subliniază că persoanele care beneficiază de ajutoare sociale adecvate și membrii familiilor acestora vor avea posibilitatea să evite riscul de sărăcie și să devină cetățeni activi care contribuie la viața economică și socială, precum și la solidaritatea între generații;
10. sugerează ca statele membre să ia în considerare în mod activ o politică a salariului minim pentru a aborda problematica numărului din ce în ce mai mare al „lucrătorilor săraci” și pentru a face ca munca să fie o alternativă viabilă pentru persoanele îndepărtate de piața muncii;
11. consideră că, pentru incluziunea activă, este nevoie să fie atenuate decalajele regionale, zonale și din interiorul Comunității, prin accelerarea procesului de reabilitare a zonelor afectate de criza economică și dezvoltarea zonelor rurale;
12. invită statele membre să ia măsuri de combatere a ocupării forței de muncă pe piața neagră sau piața subterană, deoarece acest fenomen determină excluderea indivizilor de la anumite servicii și facilități sociale;
13. solicită ca politicile de incluziune activă:
  - să fie consecvente cu abordarea ciclului de viață a politicilor din domeniul educației, învățării continue, social și al ocupării forței de muncă;
  - să fie adaptate, cu obiective clare și orientate către nevoi;
  - să se bazeze pe o abordare integrată și participativă; precum și
  - să respecte condițiile preliminare care sunt esențiale pentru a permite participarea fără a pune în pericol un venit minim de trai;
14. invită Comisia să ia în considerare costurile totale ale incluziunii active și sociale, întrucât experiența a arătat că investițiile din vreme și măsurile preventive pot reduce aceste costuri totale pentru societate pe termen lung; salută faptul că Recomandarea 2008/867/CE propune creșterea investițiilor în domeniul incluziunii sociale în aceeași măsură;
15. consideră că statele membre ar trebui să ofere beneficii suplimentare destinate grupurilor dezavantajate (precum persoanele cu handicap sau care suferă de boli cronice, familiile monoparentale sau familiile cu mulți copii) care să acopere costurile suplimentare în ceea ce privește, *inter alia*, asistența personală, utilizarea unor facilități specifice și îngrijirea medicală și socială, stabilindu-se, printre altele, un nivel accesibil al prețului medicamentelor pentru categoriile social defavorizate; subliniază necesitatea asigurării unor niveluri decente ale pensiilor pe caz de boală și pentru limită de vârstă;
16. este de acord, în special în ceea ce privește nevoile oamenilor care sunt adesea complexe, că este necesar să se conceapă și să se aplice măsuri adecvate de incluziune activă care să combine venitul minim, incluziunea pe piața muncii și serviciile sociale, că trebuie să se pună accentul pe acțiuni de identificare precoce și de prevenire și că trebuie vizate cu prioritate persoanele cele mai vulnerabile;
17. consideră că, în conceperea și aplicarea acestor măsuri, părerile celor persoanelor vizate

de aceste măsuri trebuie să fie luate în calcul; invită statele membre să sprijine abilitarea organizațiilor neguvernamentale sociale de a facilita participarea lor la elaborarea și punerea în aplicare a politicilor de incluziune;

18. invită statele membre să adopte o abordare mai constructivă a politicilor antidrog care să se concentreze mai degrabă asupra prevenirii, educației și tratamentului dependenței, decât asupra sancțiunilor penale;
19. solicită destigmatizarea persoanelor cu probleme de sănătate mintală și dificultăți de învățare, promovarea sănătății mintale și a bunăstării, prevenirea tulburărilor psihice și alocarea unor resurse sporite pentru tratament și îngrijire;
20. consideră că, întrucât problemele asociate cu excluderea apar în multe cazuri din primii ani de viață, acțiunea preventivă este esențială în identificarea de la o vârstă fragedă a acelor copii și tineri care sunt expuși cel mai mult riscului, cu mult înainte de a părăsi sistemul educațional și de formare profesională; remarcă faptul că tinerii excluși din școală sunt mai expuși la comportamente antisociale și delincvente, la care se adaugă provocările de a intra pe piața muncii mai târziu; consideră că dialogul amplu cu părțile implicate și sprijinul pentru acțiunea preventivă și serviciile sociale vizând ameliorarea oportunităților pentru copii și tineri adulți vulnerabili sunt critice pentru reușita politicilor de incluziune; subliniază, de asemenea, importanța problemelor de excludere care afectează persoanele mai în vârstă care își pierd locul de muncă și nu pot reintra pe piața muncii;
21. consideră că ar trebui acordată o atenție deosebită necesităților tinerilor aflați în căutarea unui prim loc de muncă și că la nivel național ar trebui adoptate măsuri și politici care să favorizeze tranziția de la studii la piața muncii; consideră, de asemenea, că activitatea instituțiilor UE și a statelor membre ar trebui să includă permanent un dialog structurat cu organizațiile de tineri;
22. invită statele membre să depună mai multe eforturi pentru a soluționa problemele întâmpinate de îngrijitori, inclusiv cele legate de dreptul de a alege în mod liber dacă și în ce măsură o persoană dorește să se dedice îngrijirilor de acest tip, de posibilitatea de a combina acțiunile benevole cu o activitate remunerată și cu un loc de muncă, precum și de accesul la sistemele de asigurări sociale și la pensii în vederea evitării sărăcirii în urma desfășurării unei activități de îngrijire;
23. salută recunoașterea nevoii de acces universal la servicii sociale de înaltă calitate și la prețuri accesibile ca drept fundamental și element esențial al modelului social european și pentru a sprijini menținerea oamenilor pe piața muncii și principiile stabilite în Recomandarea 2008/867/CE; consideră că asemenea servicii sociale includ o locuință stabilă și accesibilă ca preț, transport public accesibil, formare profesională de bază și îngrijire medicală, precum și accesul la servicii energetice și alte servicii în rețea cu tarife accesibile; constată că trebuie să se realizeze progrese în ceea ce privește garantarea obligațiilor de servicii universale în cazul serviciilor de interes general; consideră necesară elaborarea unui plan de acțiune pentru a adopta o directivă-cadru la nivelul UE care să garanteze aceste obligații; remarcă faptul că nu s-a progresat îndeajuns în atingerea obiectivelor de la Barcelona stabilite pentru servicii de îngrijire a copiilor de înaltă calitate și cu tarife accesibile, care ar trebui consolidate pentru a include toți copiii aflați în sistemul de învățământ primar; de asemenea, remarcă faptul că nevoile de îngrijire pentru alte persoane dependente sunt, de asemenea, aplicate în mod inadecvat și

că ar trebui să facă obiectul unui proces similar;

24. consideră că eliminarea discriminării cu care se confruntă persoanele în ceea ce privește accesul la bunuri, servicii și facilități este esențială pentru realizarea incluziunii și, prin urmare, salută propunerea de directivă cuprinzătoare de combatere a discriminării în afara locului de muncă pe motive de vârstă, handicap, orientare sexuală, apartenență religioasă sau convingeri;
25. încurajează statele membre să ia în considerare, pentru grupurile vulnerabile, tarife sociale prestabilite, de exemplu în domeniul energiei și al transporturilor în comun, precum și facilități pentru obținerea de microcredite în scopul promovării incluziunii active, precum și accesul gratuit la serviciile medicale și de educație pentru persoanele cu dificultăți materiale;
26. invită statele membre să sporească vizibilitatea cooperativelor de credit în scopul creării unui mediu sigur și reglementat de economisire și contractare de credite, precum și în scopul combaterii problematicei din ce în ce mai grave privind îndatorarea excesivă a populației; invită statele membre să garanteze dreptul persoanelor de a deschide un cont în bancă la tarife accesibile, acest lucru fiind un mijloc esențial de a participa atât la activitățile economice, cât și la viața socială;
27. solicită statelor membre să acorde persoanelor cu handicap sprijinul suplimentar necesar atât pentru ca aceștia să intre pe piața muncii, cât și în timp ce lucrează; solicită statelor membre care încă nu au făcut acest lucru să semneze și să ratifice atât Convenția ONU privind drepturile persoanelor cu handicap, cât și protocolul opțional la aceasta; observă că statele membre ar trebui să instituie proceduri și structuri adecvate pentru aplicarea efectivă pe propriul teritoriu a respectivei Convenții ONU privind drepturile persoanelor cu handicap;
28. consideră că tinerii se confruntă cu obstacole specifice în calea incluziunii active, inclusiv discriminarea nejustificată pe motive de vârstă și dificultăți cu privire la accesul la sisteme de formare profesională pe care să și le poată permite;
29. salută renunțarea la plasamentul în instituții al persoanelor cu handicap, dar observă că acest lucru necesită un nivel suficient al serviciilor comunitare care să favorizeze un mod de viață independent, dreptul la asistență personală, dreptul la independență economică și dreptul de a participa pe deplin în societate, în cadrul statelor membre;
30. invită Comisia și statele membre să furnizeze resurse suficiente pentru facilitarea accesului populației la programe de învățare de-a lungul vieții pentru a limita excluderea persoanelor în vârstă, printre altele, de pe piața muncii, și pentru a favoriza participarea lor continuă la viața socială, culturală și civică;
31. consideră că ar trebui depuse mai multe eforturi pentru combaterea violenței în familie și a abuzurilor împotriva copiilor și a persoanelor vârstnice;
32. solicită Comisiei și statelor membre să garanteze că legislația comunitară în vigoare privind egalitatea de gen, egalitatea în general și nediscriminarea este pusă în aplicare în întregime, în mod corespunzător și eficace; solicită extinderea și consolidarea acestei legislații pentru a îndepărta barierele structurale din calea ocupării forței de muncă, educației și formării profesionale;

33. consideră că o educație de o înaltă calitate este o condiție prealabilă esențială pentru găsirea unui loc de muncă și integrarea viitoare; invită statele membre să extindă legislația privind învățământul public în scopul eliminării tuturor barierelor din calea educației, asigurând o educație integrată și acces pentru toți; consideră că persoanele excluse de pe piața muncii o perioadă lungă de timp trebuie să beneficieze de mai multe drepturi la finanțarea pentru învățare de-a lungul vieții, în special în cazul în care sunt vizate „competențe-cheie”;
34. invită Comisia și statele membre să aplice principiul integrării dimensiunii de gen în întreaga strategie de incluziune activă;
35. consideră că formarea profesională oferită ar trebui să ia în calcul nevoile persoanelor vizate și să fie adecvată acestora; solicită o formare profesională mai degrabă adaptată nevoilor decât standardizată și măsuri de integrare care adesea nu țin cont de nevoile persoanelor cu handicap, ale persoanelor cu responsabilități de îngrijire sau ale persoanelor cu probleme de sănătate; atrage atenția asupra bunelor practici din cadrul Fondului social european (FSE) și al programului Equal în ceea ce privește abordările care vizează formarea profesională în funcție de nevoi pentru persoanele cele mai îndepărtate de piața muncii, prin recunoașterea competențelor profesionale care nu sunt atestate și a competențelor dobândite prin intermediul educației nonformale;
36. recomandă creșterea calității în educație și corelarea sistemelor educaționale cu piața muncii și cu cerințele participării sociale, precum și reducerea polarizării atât din punctul de vedere al accesului la toate formele de educație, cât și din punctul de vedere al calității actului educațional;
37. consideră că formarea profesională ar trebui, de asemenea, să garanteze că persoanele își cunosc drepturile și obligațiile la locul de muncă, inclusiv pregătirea temeinică cu privire la sănătatea și siguranța la locul de muncă și drepturile acestora de a face parte dintr-un sindicat, precum și drepturile lor la informare și consultare, la învățare și la formare de-a lungul vieții;
38. remarcă faptul că există un risc ca abordări mai generale în pregătirea persoanelor celor mai îndepărtate de piața muncii pentru un eventual acces la piața muncii să se confrunte cu lipsa de fonduri în comparație cu abordări mai restrânse bazate pe rezultate ușor cuantificabile; prin urmare, solicită Comisiei să îmbunătățească finanțarea abordărilor de jos în sus în cadrul fondurilor structurale și în special în cadrul FSE și să elaboreze indicatori care să măsoare progresul înregistrat în privința incluziunii sociale și active, astfel încât să vizeze inițiative inovatoare referitoare la populație pentru a promova incluziunea activă, care se numără printre obiectivele de incluziune socială evidențiate în cadrul alocării fondurilor structurale de la Lisabona, finanțarea propusă pentru inovarea socială și prin alte căi de finanțare;
39. observă că, pe baza schimbărilor demografice, se estimează că, până în 2030, raportul persoane active/persoane inactive va fi de 2:1; invită Comisia și statele membre să elaboreze politici de incluziune activă pentru a asigura faptul că persoanele care desfășoară activități de îngrijire, multe dintre care sunt obligate să se retragă de pe piața muncii din cauza responsabilităților de îngrijire, nu sunt afectate negativ ulterior;
40. atrage atenția asupra necesității de a crea o piață a muncii care favorizează incluziunea ca piatră de temelie a strategiei de incluziune activă, o piață a muncii cu condiții de muncă și

o diversitate a locurilor de muncă pentru toți lucrătorii, care să ia în calcul nevoile diferite în ceea ce privește locurile de muncă, cerințele individuale ale lucrătorilor, tipurile și durata muncii, diferitele niveluri de competențe profesionale și nevoile diferite cu privire la reconcilierea vieții familiale, private și profesionale; constată că locurile de muncă de înaltă calitate sunt esențiale pentru a promova menținerea acestora;

41. cere statelor membre să dezvolte o piață a muncii competitivă, care să încurajeze crearea unor sisteme publice și private de protecție socială, rezonabile sub aspectul costului, astfel ca persoanele interesate, inclusiv cele aparținând minorităților etnice, să poată opta pentru reducerea riscurilor de excludere de pe piața muncii;
42. solicită statelor membre să folosească instrumente pentru a-i motiva pe toți actorii să creeze piețe ale muncii ce favorizează incluziunea și participarea persoanelor celor mai îndepărtate de piața muncii; atrage atenția asupra instrumentelor în contextul dialogului social localizat, măsurilor financiare de încurajare, beneficiilor din impozite și dezvoltării economiei sociale; salută recomandarea Comisiei de a sprijini economia socială ca sursă vitală de încadrare în muncă pentru persoanele defavorizate;
43. subliniază că rolul autorităților locale și regionale în promovarea incluziunii active are trei componente: în calitate de angajatori, de promotori ai dezvoltării economice și ai ocupării forței de muncă și de prestatori de servicii publice, inclusiv de servicii pentru grupurile cele mai vulnerabile; invită statele membre să creeze rețele la nivel local și regional pentru a consilia și orienta persoanele cu privire la sprijinul pe care îl pot primi pentru a avea acces la piața muncii și la servicii sociale specifice (cum ar fi sistemele de ajutoare sociale, serviciile de îngrijire medicală, socială și a sănătății mintale și formarea profesională) în funcție de situația fiecăreia;
44. își exprimă convingerea fermă că ar trebui intensificate eforturile pentru a elimina barierele din calea incluziunii cu care se confruntă solicitanții de azil; invită statele membre să colaboreze pentru a pune capăt dependenței solicitanților de azil de ajutoare, permițându-le să muncească și să examineze dezvoltarea mai multor căi de imigrare legală;
45. îndeamnă toate statele membre să garanteze aplicarea unor politici de azil bazate pe drepturile omului, în conformitate cu Convenția privind statutul refugiaților și alte norme legislative relevante din domeniul drepturilor omului;
46. recunoaște că traficul de ființe umane provoacă traume extrem de grave și excludere socială și invită statele membre să își intensifice eforturile pentru a asigura respectarea legislației din domeniul combaterii traficului de ființe umane și a discriminării, a reintegrării în societate victimele traficului, și, în special, să semneze, să ratifice și să pună în aplicare Convenția privind acțiunea împotriva traficului de ființe umane;
47. îndeamnă Comisia și statele membre să evite confuzia între migrația economică și solicitarea de azil, precum și confuzia între aceste două concepte și imigrația ilegală;
48. consideră că încarcerarea persoanelor fără o reabilitare și o educare adecvată creează bariere în calea incluziunii și duce deseori, într-o și mai mare măsură, la excludere socială, șomaj și criminalitate;
49. își exprimă convingerea fermă că menținerea unei vârste obligatorii de pensionare

constituie o barieră în calea incluziunii active și forțează multe persoane, care poate doresc să lucreze în continuare, să iasă în mod inutil de pe piața muncii;

50. solicită Comisiei să coordoneze îndeaproape procesul politicilor în strânsă legătură cu incluziunea activă, în special în ceea ce privește serviciile sociale de înaltă calitate, cu dezvoltarea continuă a unui cadru voluntar vizând serviciile sociale de înaltă calitate de interes general și să examineze fără întârziere toate mijloacele posibile de clarificare a contextului juridic în care funcționează serviciile sociale de interes general, furnizând acestora un cadru juridic care să servească drept punct de referință, în special prin adoptarea unor instrumente legislative, inclusiv a unei directive-cadru;
51. subliniază recenta sa solicitare adresată Comisiei și Consiliului de a fixa obiective privind reducerea sărăciei (a sărăciei în general, a sărăciei în rândul copiilor, a sărăciei celor care ocupă un loc de muncă și a sărăciei constante pe termen lung), un nivel minim de venit asigurat prin pensii și privind accesul la îngrijiri medicale și la calitatea acestora (reducerea mortalității infantile, îmbunătățirea sănătății și creșterea speranței de viață etc.); își reiterează solicitarea de stabilire a unui obiectiv al UE de reducere a sărăciei din rândul copiilor cu 50 % până în 2012 și de eliminare, până în 2015, a situațiilor în care copiii, tinerii și adulții nu au niciun adăpost și trăiesc pe stradă;
52. solicită instrucțiuni concrete pentru implementarea strategiilor de incluziune activă bazate pe participarea societății civile și a altor părți implicate, inclusiv a persoanelor care se confruntă cu sărăcia; consideră că instrucțiunile ar trebui să specifice etape și obiective calitative și cantitative realiste, care ar trebui stabilite pe baza unor indicatori specifici și a unui dialog detaliat al părților interesate; consideră, de asemenea, că instrucțiunile ar trebui să stabilească în ce mod incluziunea activă trebuie să fie implementată și monitorizată prin metoda deschisă de coordonare pentru protecție și incluziune socială, în special la nivel local și regional; salută așadar inițiativa Comisiei de a implica autoritățile locale în monitorizarea punerii în aplicare a strategiilor de incluziune activă prin finanțarea unei rețele de observatoare ale autorităților locale cu privire la incluziunea activă, prin programul Progress; solicită Comisiei și statelor membre să acorde acestor observatoare un rol important în viitorul proces politic și să integreze programele de incluziune activă prin programele naționale de reformă din cadrul Strategiei de la Lisabona revizuite și, în special, al Strategiei europene privind ocuparea forței de muncă;
53. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.